

Ludwig Lazarus Zamenhof,

Ludwig Lazarus Zamenhof,

Ludwig Lazarus Zamenhof,

Дорога

Auf sicherer Bahn

La vojo

*tradukita de Владимир
Иванович Карзин**tradukita de Theodor Fuchs**Freie Übersetzung des Zamenhofschen
esperantistischen Trutzliedes "La Vojo",
der Esperantistischen Jugend gewidmet*

Сквозь темень крошечную
к цели желанной
Идём мы с мечтой
благородной .
Мерцает во тьме эта цель
неустанно ,
Подобно звезде путеводной .
И нас не страшат больше
бесы ночные ,
Удары судьбы и насмешки
сплошные .
Кратчайший маршрут мы
наметить сумели ,
И он доведёт нас до цели.

Es schimmert ein Licht durch Dunkel und Nacht,
Wir ziehn ihm vertrauend entgegen.
Wie nächtlich am Himmel der Sterne Pracht
Uns leitet auf richtigen Wegen.
Uns schreckt nicht der Gespenster Gedränge,
Nicht Schläge des Schicksals, der Spott nicht der Menge,
Denn hell und klar auf sicherer Bahn,
Zieht uns verheißend der Stern voran.

Tra densa mallumo briletas la celo,
Al kiu kuraĝe ni iras.
Simile al stelo en nokta ĉielo
Al ni la direkton ĝi diras.
Kaj nin ne timigas la noktaj fantomoj,
Nek batoj de l'sorto, nek mokoĵ de l'homoj,
Ĉar klara kaj rekta kaj tre difinita
Ĝi estas, la voj' difinita.

Маршрут не меняя , всё
прямо и прямо
Нас сердце идти призывает .
Ведь даже вода в
постоянстве упрямом
Гранитную твердь
размывает .
Надежда , упорство и
долготерпенье -
Вот принципы наши , и мы
в упоенье
Идём шаг за шагом , сквозь
жизни заботы
К плодам многолетней
работы .

Ohn' Wanken und Schwanken nur immer voran,
Vor uns liegt klar die erkorene Bahn.
Der fallende Tropfen, so schwach, so klein,
Er höhlet den Felsen, durchbohrt das Gestein.
Wo Glaube und Liebe und Hoffnung blühen,
Da stehen auch unsere Zeichen.
In ihrem Schutze nach heißen Müh'n,
Das Ziel wir einst jubelnd erreichen.

Nur rekte, kuraĝe kaj ne flankiĝante
Ni iru la vojon celitan!
Eĉ guto malgranda, konstante frapante,
Traboras la monton granitan.
L'espero, l'obstino kaj la pacienco -
Jen estas la signoj, per kies potenco
Ni, paŝo post paŝo, post longa laboro
Atingon la celon en gloro.

...

...

...

Мы сеем и сеем , забыв про
невзгоды ,
О счастье потомков мечтаю
.
Пусть часть семян сгинет ,
но долгие годы
Мы трудимся не отдыхая .
Не нужен ваш труд , все
смеясь утверждают .
Нет нужен , нет нужен ,
сердца повторяют .
Смелее вперед ! Будут
славить нас внуки ,
Коль выдержим мы эти
муки !

Когда в злую засуху ветер
суровый
Увядший листок обрывает ,
Мы ветер лишь хвалим ,
ведь дерево новый
Прилив свежих сил
обретает .
Наш орден отважный уже
не погибнет
И цель долгожданную всё
же достигнет ,
Шагает он смело , в боях
закалённый ,
Святою мечтой
окрылённый !

...

Wir streuen den Samen ohn' Unter-
laß,
Gedenkend der kommenden Zeiten.
Manch Same verdorrt, manch Same
verweht,
Wir neue Saaten bereiten.
"Laßt ab", ruft die Menge, "Euch
blüht kein Glück",
"Steht fest", so tönt es im Chore
zurück.
Weicht nimmer dem Spotte, weicht
nimmer dem Drohn,
Euch winkt in der Zukunft ein herr-
licher Lohn.

Die welkenden Blätter, wom Stur-
me verweht,
Sie wirbeln auf nieder.
Der Sturm erfrischt und reinigt die
Luft,
Gibt frische Kräfte uns wieder.
Unsere brave Mannschaft wanket
nicht,
Es sind gar wackere Streiter,
Erprobt und gehärtet im heißen
Kampf,
Ziehn ruhig des Weges sie weiter.

...

Ni semas kaj semas, ne-
niam laciĝas,
Pri l'tempoj estontaj
pensante.
Cent semoj perdiĝas, mil
semoj perdiĝas -
Ni semas kaj semas kon-
stante.
"Ho, ĉesu!" mokante la ho-
moj admonas -
"Ne ĉesu, ne ĉesu!" en kor'
al ni sonas -
"Obstine antaŭen! La ne-
poj vin benos,
Se vi pacience eltenos!"

Se longa sekeco aŭ ventoj
subitaj
Velkantaj foliojn deŝiras,
Ni dankas la venton kaj, re-
purigitaj
Ni forton pli freŝan akiras.
Ne mortos jam via bravega
anaro,
Ĝin jam ne timigas la ven-
to, nek staro,
Obstine ĝi paŝas, provita,
hardita,
Al cel' unu fojon signita!

...

<p>Маршрут не меняя , всё прямо и прямо Нас сердце идти призывает . Ведь даже вода в постоянстве упрямом Гранитную твердь размывает . Надежда , упорство и долготерпенье - Вот принципы наши , и мы в упоенье Идём шаг за шагом , сквозь жизни заботы К плодам многолетней работы .</p>	<p>Es bricht durch das Dunkel ein helles Licht, Es strahlt uns verheißend entgegen. Wir bangen und wanken und schwanken nicht, Hell wird es auf all unseren Wegen. Uns schreckt der Hohn nicht, uns schreckt nicht der Spott, Was immer die Menge auch triebe. Mit uns ist die Hoffnung, mit uns ist Gott, Mit uns ist die ewige Liebe.</p>	<p>Nur rekte, kuraĝe kaj ne flankigante Ni iru la vojon celitan! Eĉ guto malgranda, kon- stante frapante, Traboras la monton grani- tan. L'espero, l'obstino kaj la pacienco - Jen estas la signoj, per kies potenco Ni, paŝo post paŝo, post longa laboro Atingon la celon en gloro.</p>
---	---	---

*Traduko de la Esperanta poe-
mo "La vojo" de LUDWIG LAZA-
RUS ZAMENHOF (Ludoviko La-
zaro Zamenhofo, *1859-12-15 -
†1917-04-14) en la Rusan de
Владимир Иванович Карзин.*

Arg-969-1955 (2014-03-01
14:08:47)

*Pri la tradukinto vidu la retejon
. Aliaj rus-linvaj poemoj de la
sama aŭtoro troviĝas sub <http://profilib.com/chtenie/130043/ladimir-karzin-pervye-shagi-v-esperanto-30-urokov-v-stikhakh-4.php>. Vidu ankaŭ: <http://profilib.com/kniga/130043/vladimir-karzin-pervye-shagi-v-esperanto-30-urokov-v-stikhakh.php>*

*Traduko de la Esperanta poemo "La vo-
jo" de LUDWIG LAZARUS ZAMENHOF
(Ludoviko Lazaro Zamenhofo, *1859-
12-15 - †1917-04-14) en la Germanan
de THEODOR FUCHS (*1842-09-15 -
†1925-10-05).*

Arg-969-1951 (2014-02-13 23:48:49)

*Tiu ĉi poem-germanigo aperis en
1911 ĉe A. Schönfeld, I. Univer-
sitätsstr. 8, Vieno, Aŭstrujo. Pri
la tradukinto vidu la vikipedian
retejon http://de.wikipedia.org/wiki/Theodor_Fuchs.*

*Verkinto de tiu ĉi Esperan-
ta poemo estas LUDWIG LA-
ZARUS ZAMENHOF (Ludovi-
ko Lazaro Zamenhofo, *1859-
12-15 - †1917-04-14).*

Arg-969-1950 (2014-03-01
10:57:16)